

Sygn. akt II KO 75/22

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kapiński

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 13 września 2022 r.

w sprawie A. B.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania
prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 31 sierpnia 2020 r., sygn. akt II AKa 394/19,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie
z dnia 19 czerwca 2019 r., sygn. akt V K 1/14,
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**odmówić przyjęcia wniosku A. B. o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 20 maja 2023 r. skazany A. B. wystąpił do Sądu Apelacyjnego w Warszawie o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. akt V K 1/14. W obszernym uzasadnieniu swojego wniosku, skazany wskazał, że sądu obu instancji przyjęły błędną kwalifikację prawną, zaś dokonane ustalenia faktyczne są sprzeczne z treścią faktów i uprzednią karalnością skazanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że instytucja wznowienia postępowania jest jednym z nadzwyczajnych środków zaskarżenia, którego

procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek wskazanych w ustawie. Przesłanki te są sprecyzowane w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k. oraz w art. 542 § 3 k.p.k. Z kolei przepis art. 545 § 3 k.p.k. nakłada na sąd właściwy do rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania wymóg przeprowadzenia wstępnej kontroli okoliczności przedstawianych przez osobę występującą z inicjatywą wszczęcia procedury wznowienia postępowania. Taki kształt regulacji ustawowej oznacza zatem, że na sąd nałożony jest obowiązek odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie, gdy został on sporządzony i podpisany osobiście przez skazanego, jeżeli już z samej treści tegoż wniosku wynika, iż jest on w oczywisty sposób bezzasadny. Zgodnie z tym przepisem sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania bez wzywania strony do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca jest sama treść wniosku o wznowienie, który może być oczywiście bezzasadny z różnych powodów. Pod pojęciem „oczywistej bezzasadności wniosku” - poza sytuacją wymienioną wprost w powołanym przepisie - należy rozumieć takie przypadki, w których jako przyczynę wznowienia postępowania wskazano okoliczność niemieszczącą się w ustawowych podstawach wznowienia postępowania, albo też w ogóle nie podano żadnych podstaw wznowienia. Za oczywiście bezzasadny należy uznać też taki wniosek, w którym jedynie formalnie odwołano się do wskazanej w Kodeksie postępowania karnego podstawy wznowieniowej, ale nie wyeksponowano konkretnych okoliczności przemawiających za wznowieniem postępowania albo przywołano okoliczności, które w powołanej podstawie wznowieniowej ewidentnie się nie mieszczą. Oczywiście bezzasadność wniosku może wynikać zatem nie tylko z faktu, że jego autor odwołuje się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania. W grę mogą wchodzić jeszcze inne powody, dla których wniosek jawi się jako oczywiście bezzasadny, przy czym praktyka orzecnicza pokazuje, że powodami tymi są często wskazanie przez zainteresowaną osobę jako mających uzasadniać wznowienie podstaw, które nie są przewidziane w ustawie, przy ograniczeniu się do twierdzenia, że dany wyrok jest niesprawiedliwy. A zatem w sytuacji, gdy wnioskodawca tylko pozornie lub zupełnie nietrafnie kwalifikuje je do którejś z podstaw wznowienia postępowania, podczas gdy do nich

nie mogą być zaliczone. Co istotne i co należy wyraźnie podkreślić to fakt, że w trybie art. 545 § 3 k.p.k. sąd nie rozpoznaje merytorycznie wniosku i nie bada także jego zasadności pod kątem ewentualnych podstaw wznowienia. Natomiast wniosek taki podlega kontroli o charakterze quasi formalnym, pod kątem hipotetycznej możliwości wznowienia (*por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 11 maja 2022 r., I KO 33/22, 26 kwietnia 2021 r., V KO 18/21, LEX nr 3245367; 26 maja 2021 r., III KO 22/21, LEX nr 3302844; 24 listopada 2021 r., V KO 83/21, LEX nr 3330849; 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, z. 1, poz. 5).*

W realiach sprawy przedmiotowej stwierdzić należy, że pismo skazanego A. B. – pomimo jego obszerności - nie zawiera argumentacji, która wskazywałaby na zaistnienie okoliczności uzasadniających wznowienie postępowania określonych w art. 540 § 1 - 3 k.p.k. (ewentualnie w art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k.).

Zgodnie bowiem z Kodeksem postępowania karnego, postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznowia się, jeżeli:

1. w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia – jednak w tym przypadku przestępstwo to musi być stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu – a taka sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie;
2. ujawniły się w sprawie nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo jego czyn nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze; skazano go za przestępstwo zagrożone karą surowszą albo nie uwzględniono okoliczności zobowiązujących do nadzwyczajnego złagodzenia kary albo też błędnie przyjęto okoliczności wpływające na nadzwyczajne obostrzenie kary (art. 540 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k.) – taka sytuacja również nie miała miejsca w niniejszej sprawie.

Okoliczności, na które we wniosku powołuje się skazany nie stanowią nowych faktów lub dowodów uzasadniających wznowienie postępowania. Zaś wymienione w piśmie w pkt 1-8 dokumenty i okoliczności, pozostają bez wpływu zarówno na prawidłowość przyjętej przez Sąd kwalifikacji prawnej jak również na wymiar kary orzeczonej wobec skazanego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie sygn. akt II AKa 394/19 utrzymującego w mocy wyrok Sądu

Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie sygn. akt V K 1/14. Z treści wniosku skazanego wynika, że Sąd winien ponownie przeprowadzić postępowanie dowodowe i na nowo dokonać oceny zebranych w toku procesu dowodów, w aspekcie poprawności dokonanych ustaleń faktycznych oraz oceny prawnej zachowania skazanego, będących podstawą prawomocnego wyroku. Tego rodzaju argumentacja nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem w tym postępowaniu nie dokonuje się kontroli poprawności przeprowadzonego postępowania sądowego pod kątem wystąpienia względnych przesłanek odwoławczych określonych w art. 438 k.p.k. Sąd w ramach postępowania wznowieniowego jest uprawniony zbadać tylko to, czy ujawniły się nowe fakty lub dowody, wykazujące znaczne prawdopodobieństwo błędności wyroku skazującego, nie może natomiast czynić nowych ustaleń faktycznych na podstawie dowodów dotychczas zgromadzonych w sprawie oraz oceniać trafności przyjętej w prawomocnym wyroku kwalifikacji prawnej, czego najwyraźniej bezpodstawnie oczekuje autor wniosku o wznowienie postępowania.

W świetle powyższej argumentacji, zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k. okoliczności wskazane we wniosku skazanego, przesądzają o oczywistej jego bezzasadności.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

[as]